

Hatósági Osztály

Iktatószám: OH/23780-35/2016.

Tárgy: felhívás a roaming szolgáltatással kapcsolatos előírások teljesítésének ellenőrzése tárgyában

Ügyintéző: dr. Weil-Mayer Krisztina

VÉGZÉS

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala (a továbbiakban: „**Hatóság**”) a roaming szolgáltatással kapcsolatos előírások szolgáltatók általi teljesítésének ellenőrzése tárgyában, a HPF1/2016. számú tervfeladat alapján végzett piacfelügyeleti ellenőrzés során

megállapította,

hogy a **Vodafone Magyarország Zrt.** (1096 Budapest, Lechner Ödön fasor 6.; cégjegyzékszám: 01-10-044159.; a továbbiakban: „**Szolgáltató**”)

- **azzal, hogy az Vodafone EU Roaming; - valamint az Európa Napijegy szolgáltatást automatikusan újítja meg az előfizetők számára, eltér a roaming rendelet 6e. cikk (3) bekezdésétől,**
- **azzal, hogy a Szolgáltató nem teszi lehetővé a díjcsomagba foglalt meghatározott mennyiségű szolgáltatások EU roaming helyzetben történő felhasználását, eltér a roaming rendelet 2. cikk (2) bekezdésének r) pontjától.**

A Hatóság jelen végzésében

felhívja

a Szolgáltatót, hogy jelen végzés közzétételétől számított 45 napon belül a fenti jogsértéseket szüntesse meg áltál, hogy a roaming szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos szerződéses feltételeit és gyakorlatát az alábbi pontok szerint módosítja,

hogy az maradéktalanul megfeleljen a roaming rendelet előírásainak, és megtett intézkedéseiről a Hatóságot tájékoztassa:

1. A Vodafone Eu Roaming;- valamint az Európa Napijegy szolgáltatások feltételeit úgy módosítsa, hogy az megfeleljen a roaming rendelet 6e. cikk (3) bekezdésében foglaltaknak azáltal, hogy az alternatív szolgáltatás megrendelése az előfizető önkéntes választása legyen.
2. A meghatározott mennyiségű szolgáltatásokat tartalmazó díjszabásokra vonatkozó ÁSZF rendelkezéseket úgy módosítsa, hogy az megfeleljen a roaming rendelet 2. cikk (2) bekezdés r) pontjában foglaltaknak azáltal, hogy meghatározott percet, illetve SMS-t tartalmazó díjszabások tekintetében a felhasználást (híváskezdeményezést) nem kizárólag belföldi felhasználásra korlátozza.

A felhívás ellen önálló jogorvoslatnak helye nincs. A felhívást a Szolgáltató a felhívás nem teljesítése esetében indított hatósági eljárás eredményeként hozott érdemi hatósági határozat vagy az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslatban támadhatja meg

INDOKOLÁS

I.

A Hatóság az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: „Eht.”) 10. § (2) bekezdés szerinti 10. § (1) bekezdés 13. pontjában foglalt hatáskörében, az Eht. 54/A. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: „Ket.”) 88. §-ában foglaltakra tekintettel a 2016. évi felügyeleti terve alapján (HPF1/2016. számú tervfeladat) piacfelügyeleti ellenőrzést folytatott le a roaming szolgáltatással kapcsolatos előírások szolgáltatók általi teljesítésének ellenőrzése tárgyában.

A 2015. november végén az Európai Parlament és a Tanács 2015/2120. számú rendeletével (a továbbiakban: „TSM”) módosított „az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról szóló” 531/2012/EU rendelet (a továbbiakban: „roaming rendelet”) szabályai a kiskereskedelmi barangolási (a továbbiakban: „roaming”) díjak csökkentését írják elő az Európai Unió tagállamaiban folytatott, a roaming rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtásáért. Ennek következtében 2017. június 15. napjától a Szolgáltató a belföldi kiskereskedelmi áron felül főszabályként semmilyen többletdíjat nem számíthat majd fel, így nem kérhet majd többletdíjat a mobilhívások kezdeményezéséért és fogadásáért, SMS küldésért és az adatátviteli szolgáltatásokért.

A roaming díjak eltörlését megelőzően 2016. április 30. napjától 2017. június 14. napjáig egy átmeneti időszak (a 2016. április 30. napjától 2017. július 14. napjáig terjedő időszak, a továbbiakban: „átmeneti időszak”) van érvényben, amikor a Szolgáltató a belföldi kiskereskedelmi áron felül többletdíjat alkalmazhat a barangolási szolgáltatások nyújtásáért.

Mivel a roaming rendelet előírásai jelentős új követelményeket támasztanak az érintett piaci szereplők számára, az ellenőrzés célja elsősorban annak vizsgálata volt, hogy a Szolgáltató hogyan építette be eljárásaiba az új követelményeket, és milyen lépéseket tett azok érvényesülése érdekében.

A fentiekre tekintettel az ellenőrzés során a Hatóság vizsgálta, hogy a Szolgáltató gyakorlata az átmenti időszakban miként felel meg a roaming rendeletben foglaltaknak.

A Hatóság a hatósági ellenőrzés során a következőket állapította meg:

1. Alternatív díjszabás tekintetében:

Az alternatív díjszabások vizsgálata során elsődlegesen annak vizsgálatára volt szükség, hogy az adott díjszabás ténylegesen alternatív díjszabásnak minősül-e vagy esetleg a roaming rendelet 6e. cikk (1) bekezdés szerinti fix összegű díjszabásnak kell tekintetni.

Az elhatárolás során így a Hatóság vizsgálta, hogy az adott díjcsomag rendelkezik-e olyan meghatározott mennyiségű szolgáltatással, melynek teljes felhasználása esetén a díjszabás az egyes szolgáltatásokra vetítve olyan egységárat eredményez, amely nem haladja meg a roaming rendelet 6e. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott árakat. Amennyiben ugyanis egy díjcsomag e kritériumoknak nem felel meg, úgy azt alternatív díjszabásként kell kezelni, melyre a roaming rendelet 6e. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezések az irányadók.

A roaming rendelet 6e. cikk (3) bekezdése az alternatív díjszabások tekintetében úgy rendelkezik, hogy a Szolgáltató kínálhat, az előfizetők pedig önszántukból választhatnak a 6e. cikk (1) bekezdésében foglaltaktól eltérő barangolási díjszabást is, aminek eredményeként az előfizetők a szabályozott barangolási szolgáltatásért más díjat fizetnek, mint amit e döntés hiányában fizetnének. A Szolgáltató ezeket a barangolást végző előfizetőket köteles emlékeztetni arra, hogy ezáltal a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítenek el.

A Hatóság álláspontja szerint e díjcsomagok lehetőséget nyújtanak arra, hogy a Szolgáltató szolgáltatások bizonyos csoportja tekintetében (például egy meghatározott irányba, vagy országba, stb. kezdeményezett szolgáltatások tekintetében) a szabályozott díjszabásnál jóval kedvezőbb díjon nyújtsa az előfizetők számára az adott szolgáltatást, míg díjcsomagban szereplő egyéb szolgáltatások tekintetében a szabályozott díjszabásnál eltérő (magasabb) díjat állapítson meg. Összhangban ugyanakkor roaming rendelet szabályozásával a Hatóság kiemelten fontosnak tartja, hogy a Szolgáltató e díjcsomagok megrendelésekor, igénybevételekor tájékoztassa az előfizetőket (például SMS-ben, a havi számlán) arról, hogy a díjcsomag választásával a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítik el.

A Hatóság a Szolgáltató ÁSZF Lakossági Díjszabás mellékleteit megvizsgálva megállapította, hogy annak 5. „*Nemzetközi barangolás, mobil használat külföldi hálózatokon*

(*roaming*)” című pontja az alábbi – a szabályozott barangolós díjszabástól eltérő – díjszabásokat tartalmazza:

- Vodafone EU Roaming
- Európa Napijegy
- Európa adat napijegy
- Internet Külföldön Opció

A Hatóság továbbá a Szolgáltató Üzleti ÁSZF Díjszabás mellékleteit megvizsgálva megállapította, hogy az alábbi – szabályozott barangolós díjszabástól eltérő – díjszabásokat tartalmazza:

- Európa Napijegy
- Adatroaming napijegyek és hetijegy
- MobilWeb Külföldön opció
- Internet Külföldön Opció

A fenti kritériumokat figyelembe véve a Hatóság az ellenőrzés során megállapította, hogy a Szolgáltató „*Vodafone EU Roaming*” opció, valamint mind a lakossági, mind az üzleti előfizetők számára kínált „*Európa Napijegy*” elnevezésű díjszabása alternatív díjszabásként kezelendő, mivel e díjszabások nem tartalmaznak olyan meghatározott mennyiségű szolgáltatást, melynek teljes felhasználását követően megállapítható lenne az a vetített ár, mely a roaming rendelet 6e. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott díjknál nem lehet magasabb.

A „*Európa Napijegy*”-re vonatkozó ÁSZF szabályozás (Lakossági ÁSZF 1. számú Díjszabás Mellékletének 5.3.1. pontja, valamint az Üzleti előfizetőkre vonatkozó ÁSZF 1. számú Díjszabás Mellékletének 5.2.1. pontja) a díjszabással kapcsolatban az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

- *„A szolgáltatás a sikeres megrendelést követően annak lemondásáig aktív marad.”*
- *az „Európa Napijegy kiszámlázása automatikusan, az adott naptári napon Előfizető által generált első számlázható esemény (roaming környezetben indított vagy fogadott hívás, küldött SMS, fel,- vagy letöltött adatforgalom) alapján megtörténik.”*

A Hatóság Szolgáltató „*Vodafone EU Roaming*” díjszabásának jogszerűségét – különös tekintettel annak árképzési mechanizmusát – az OH/26906/2016. számú hivatalból indított általános hatósági felügyeleti eljárás során külön vizsgálta. Az Hatóság a 2016. december 15. napján kelt, OH/26906-6/2016. számú végzéssel eljárást megszüntette, mivel a Hatóság az eljárás során – a Szolgáltató árképzési mechanizmusa tekintetében – jogsértést nem tárt fel.

A Hatóság jelen ellenőrzés során ugyanakkor részletesen vizsgálta a Szolgáltató e díjcsomagjának egyéb feltételeit is, melyet a Lakossági ÁSZF 1. számú Díjszabásának 5.2-es pontja tartalmaz. A hivatkozott ÁSZF-pontban a feltételek között rögzítésre került, hogy *„a szolgáltatás a sikeres megrendelést követően annak lemondásáig aktív marad.”*

A Hatóság a fent meghivatkozott ÁSZF szabályozás alapján az alábbi eltéréseket állapította meg a vonatkozó rendelkezésektől: (A *Vodafone EU Roaming* díjcsomaggal kapcsolatos további megállapítást jelen végzés 3. pontja tartalmazza.)

A roaming rendelet fentebb már hivatkozott 6e. cikk (3) bekezdése értelmében a Szolgáltató kínálhat, az előfizetők pedig **önszántukból választhatnak** a 6e. cikk (1) bekezdésében foglaltaktól eltérő barangolási díjszabást is, aminek eredményeként az előfizetők a szabályozott barangolási szolgáltatásért más díjat fizetnek, mint amit e döntés hiányában fizetnének. A roaming rendelet kitér arra is, hogy a barangolásszolgáltató ezeket a barangolást végző ügyfeleket köteles emlékeztetni arra, hogy ezáltal a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítene el. A szabályozás értelmében a Szolgáltató tehát az alternatív díjszabás keretében megállapíthat eltérő szolgáltatási díjszabást, azzal a feltétellel, hogy az előfizető önszántából választja a szolgáltató alternatív díjszabását és ennek az előfizető számára hátrányos következményeire a szolgáltató emlékezteti.

Az Európa Napijegy szolgáltatásra vonatkozó ÁSZF rendelkezés szabályozás értelmében azonban a szolgáltatás a sikeres megrendelést követően annak lemondásáig aktív marad, és az Európa Napijegy díjának kiszámlázása automatikusan – az adott naptári napon Előfizető által generált első számlázható esemény alapján – megtörténik.

A Hatóság ezáltal a roaming rendelet által előírt önkéntességet nem látja biztosítottnak, mivel az ÁSZF értelmében így adott esetben az előfizetőnek akár akaratlanul is díjfizetési kötelezettsége keletkezik azáltal, hogy a szolgáltatás automatikusan megújul, az adott napon történő első forgalmazást követően.

A Vodafone EU Roamingra vonatkozó, fent meghivatkozott ÁSZF pont alapján ugyan ez az opt-out rendszer jellemzi a Vodafone EU Roaming szolgáltatást is, vagyis e szolgáltatás is annak lemondásáig aktív marad azzal a különbséggel, hogy a Szolgáltató jelen végzés meghozatalának időpontjában hatályos ÁSZF-je szerint nem számít fel díjat a szolgáltatás nyújtásáért.

A Hatóság álláspontja szerint főleg a díjköteles díjszabások tekintetében kiemelten fontos az, hogy az előfizető önszántából rendelje meg a Szolgáltató díjcsomagját és az az előírt emlékeztető nélkül, automatikusan ne kerüljön aktiválásra az előfizető előfizetésén.

A Hatóság a fent meghivatkozott ÁSZF rendelkezésekre tekintettel megállapította, hogy a Szolgáltató eltért a roaming rendelet 6e. cikk (3) bekezdésétől azáltal, hogy a Vodafone EU Roaming;- valamint az Európa Napijegy szolgáltatások az előírt emlékeztető nélkül automatikusan megújulnak, így a szolgáltatás megrendelése nem az előfizető önkéntes és tudatos választásának függvénye.

2. A díjcsomagba foglalt meghatározott mennyiségű szolgáltatás felhasználhatósága tekintetében

A belföldi díjcsomagba foglalt meghatározott mennyiségű szolgáltatás felhasználására vonatkozó szabályozás szintén a TSM rendelet (26) preambulum cikkéből, valamint a roaming rendelet 2. cikk r) pontjából vezethető le, így az ezzel kapcsolatos Szolgáltatói gyakorlat vizsgálata során is a belföldi kiskereskedelmi ár definícióját, valamint az ehhez tartozó szabályozási elveket szükséges alapul venni. E két szabályozás határozza meg

ugyanis a belföldi kiskereskedelmi ár fogalmát, illetve tartalmaz rendelkezéseket arra vonatkozóan, hogy **a Szolgáltató milyen árképzési mechanizmus mentén köteles eljárni, amennyiben az adott díjcsomag nem rendelkezik mért belföldi kiskereskedelmi árral.**

A Szolgáltató alább ismertetett gyakorlatának jogszerűsége megállapításához tehát elsősorban annak vizsgálatára volt szükség, hogy az egyes belföldi díjcsomagok tekintetében megállapítható-e a díjcsomagban biztosított, meghatározott mennyiségű szolgáltatás mért belföldi kiskereskedelmi ára vagy sem. Amennyiben ugyanis az adott szolgáltatás tekintetében nem állapítható meg belföldi kiskereskedelmi egységár, úgy a Szolgáltatónak az előfizető tagállamában (vagyis belföldön) használatos díjszabási mechanizmust kell figyelembe vennie e szolgáltatások igénybevétele során. A Hatóság ezen álláspontját támasztja alá a TSM rendelet (26) preambulumban, mely példáin keresztül külön nevesíti is e mechanizmust: **„amikor a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatás alapjaként nem állnak rendelkezésre belföldi kiskereskedelmi árak (például korlátlan belföldi használatot biztosító díjcsomagok, különböző szolgáltatásokat tartalmazó csomagok vagy adatátvitelt nem tartalmazó belföldi díjszabás esetén), belföldi kiskereskedelmi árak ugyanazt a díjszabási mechanizmust kell tekinteni, amely a fogyasztóra a fogyasztó tagállamában belföldi díjcsomagként vonatkozna”.**

A Szolgáltató ugyanakkor jogosult egységenkénti többletdíjat alkalmazni az átmeneti időszakban a rendelet 6. f cikk (2) bekezdésével összhangban, amely nem haladhatja meg a rendelet 6. e) cikk (1) bekezdés a) pontjában meghatározott maximális ár mértékét.

Ez azt jelenti, hogy ha a felhasználható mennyiség elszámolása belföldön úgy történik, hogy a Szolgáltató a felhasznált mennyiséget a felhasználható keretből vonja le, akkor a Szolgáltató köteles EU roaming helyzetben is e mechanizmust alkalmazni, vagyis a felhasznált mennyiséget a belföldi egységből levonni. Az egységek után ugyanakkor a Szolgáltató számíthat fel felárat. Amennyiben az előfizető a csomagban foglalt mennyiséget kimeríti (akár a saját tagállamában, akár barangolás közben), a belföldi kiskereskedelmi ár csomagon kívüli belföldi díjszabás lesz.

A roaming rendelet és a TSM rendelet fent meghivatkozott rendelkezései 2016. október 5. napját követően nem érintik a díjcsomagban foglalt meghatározott mennyiségű adat roaming helyzetben történő felhasználás szabályozását. Az *elektronikus hírközlési előfizetői szerződések részletes szabályairól szóló 2/2015. (III. 30.) NMHH rendelet* (a továbbiakban: „Eszr.”) ugyanis e dátummal akként módosult a 20/A. § hatálybalépésével, hogy a Szolgáltató köteles a számlán és a számlamellékletben azon internet-hozzáférési szolgáltatás díját – melynek szolgáltatási díja forgalomtól független, vagy az adatmennyiség előre meghatározott – a többi, számlában foglalt szolgáltatás díjától elkülönítetten is feltüntetni. Ezáltal a díjcsomagban foglalt adatmennyiség díja minden esetben meghatározható. Így a belföldi kiskereskedelmi ár definíciójának azon fordulata, mely szerint amennyiben nincs konkrét, egységenkénti belföldi kiskereskedelmi ár a Szolgáltatónak ugyanazt a díjszabási mechanizmust kell alkalmaznia, mint az előfizetőre a tagállamában vonatkozna, nem alkalmazható. A Hatóság így a Szolgáltató által nyújtott egyéb szolgáltatások felhasználásának lehetőségét vizsgálta.

A Szolgáltató nyilatkozataiban előadta, hogy *„azon tarifák esetében, ahol hazai környezetben is alkalmazásra kerül forgalom alapon perc- és/vagy SMS díj (adott esetben a tarifában foglalt leforgalmazhatóság után), barangolás esetében is ugyanez a forgalmi díj képezi a roaming díj alapját. Például Go EU tarifa esetében a hazai hálózaton kívüli percdíj a tarifában*

foglalt 100 perc lebeszélhetőség után 40 Ft/perc, tehát roaming környezetben 40Ft+többletdíj/perc.”

A Hatóság azonban a Szolgáltató lakossági ÁSZF-jének Díjszabás mellékletét megvizsgálva megállapította, hogy a Szolgáltató által is hivatkozott Vodafone Go EU, és a Go + EU díjcsomagjai valóban tartalmazzák olyan, a díjcsomagba foglalt meghatározott mennyiségű szolgáltatásokat (lebeszélhető percet, illetve felhasználható SMS-t) ahol a szolgáltatások egységára nem került meghatározásra, és az a havidíjból sem vezethető vissza. A díjcsomagok tekintetében ugyanis nem került feltüntetésre, hogy a díjcsomagokban foglalt hangalapú hívás, illetve SMS szolgáltatás a havidíj hányad részét teszi ki, vagy egyébként mekkora az az összeg, amiért a Szolgáltató a szolgáltatást nyújtja az előfizető számára.

Ezáltal a különböző szolgáltatásokat tartalmazó díjszabások tekintetében a meghatározott mennyiségű hangalapú hívás erejéig felhasznált mennyiségekre nem vonatkoznak konkrét belföldi kiskereskedelmi árak. Az ár elszámolása belföldön ugyanis úgy történik, hogy a Szolgáltató a felhasznált mennyiséget levonja a belföldön felhasználható keretből.

Ezen elszámolási elvnek a roaming rendelet 2 cikk (2) bekezdésének r) pontja értelmében éppúgy érvényesnek kell lennie a külföldön történt szolgáltatás igénybevétele során, mint a belföldön történő használat esetében, hiszen a Szolgáltatónak e szolgáltatások tekintetében ugyanazt az árképzési mechanizmust szükséges alkalmaznia, mint amely az előfizető tagállamában vonatkozna.

A vonatkozó ÁSZF szabályozás alapján azonban a **„havidíjban foglalt egységek csak belföldi hálózatba indított normál díjas hívásokra és belföldi mobil hálózatba küldött normál díjas SMS-ekre használhatóak fel”**, vagyis az ÁSZF szövegezése alapján – a Szolgáltató nyilatkozatával ellentétben – a Szolgáltató nem teszi lehetővé a havidíjban foglalt egységek roaming helyzetben történő felhasználását.

A fentiekre tekintettel a Hatóság megállapította, hogy a Szolgáltató eltér a roaming rendelet 2. cikk (2) bekezdés r) pontjától azáltal, hogy meghatározott percet, illetve SMS-t tartalmazó díjszabások tekintetében a felhasználást kizárólag belföldre korlátozza, vagyis a roaming helyzetben történő felhasználást nem teszi lehetővé.

3. A Hatóság a fent megállapított eltéréseken kívül meg kívánja jegyezni, hogy a Hatóság indokoltnak tartja az adott ÁSZF rendelkezések felülvizsgálatát, az Eht.-nak valamint az elektronikus hírközlési előfizetői szerződések részletes szabályairól szóló 2/2015. (III. 30.) NMHH rendeletnek (a továbbiakban: „Eszr.”) való megfelelésség érdekében.

A Hatóság a Szolgáltató – jelen végzés 1. pontjában ismertetett – „Vodafone EU Roaming szolgáltatásával kapcsolatosan megállapította, hogy az opció igénybevételenek feltételeként az ÁSZF-ben az alábbi feltételek kerültek rögzítésre:

„A Vodafone EU Roaming szolgáltatás kizárólag az utazási célú felhasználás szabályainak betartása mellett, természetes személy felhasználók személyes hírközlési igényeinek kielégítésére használható (magán utazások céljára), azaz a Vodafone EU Roaming életvitelszerű magyarországi tartózkodás esetén, utazások során vehető igénybe és a Vodafone EU Roaming használata során a külföldi, magyarországi hívószámokra irányuló hívások, SMS-ek és MMS-ek használata; illetve a külföldön felhasznált adatmennyiség mértéke (tarifában foglalt adatforgalom és kiegészítő adatopciók együttléve) nem haladhatja meg a belföldi használat kettő havi (az előző és az adott havi, illetve az első

hónapban az adott havi) átlagát, továbbá a Vodafone EU Roaming használata esetén naptári hónaponként minimum egy hazai tranzakciót (hívás indítás/fogadás, SMS küldés/fogadás, adatforgalom, mobilvásárlás szolgáltatás) kell indítani, illetve kezdeményezni a Szolgáltató belföldi hálózatáról.”

Az ÁSZF-ben továbbá rögzítésre került, hogy a Szolgáltató milyen szankciókat jogosult alkalmazni a szerződéses feltételeket megszegő, azokat nem teljesítő előfizetőkkel szemben. A hivatkozott ÁSZF pont alapján így a Szolgáltató jogosult:

*„Nem rendeltetésszerű használat esetén, azaz amennyiben Előfizető a magán utazások céljára történő felhasználás szabályainak bármelyikét megszegi, a Vodafone fenntartja magának a jogot, hogy előzetes értesítést követően a **Vodafone EU Roaming szolgáltatást adott előfizetés tekintetében törölje.**”*

A Hatóság a Szolgáltató által alkalmazott, fent ismertetett feltételekkel (melyek tulajdonképpen a méltányos használatra vonatkozó feltételnek minősülnek) kapcsolatban egyrészt rá kíván mutatni, hogy a TSM rendelet 10. cikk (2) bekezdés a) pontja alapján a roaming rendelet *6a-6d. cikkei* (melyek e feltételeket szabályozzák) legkorábban csak 2017. június 15-től alkalmazhatóak. Másrészt a *méltányos használatra vonatkozó feltételek alkalmazására és a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlése fenntarthatóságának értékelési módszertanára, valamint a barangolásszolgáltatók által az értékelés céljából benyújtandó kérelemre vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2016/2286 számú Bizottsági Rendelet* (a továbbiakban: „**végrehajtási rendelet**”) 4. cikk (7) bekezdése alapján a végrehajtási rendelet *„nem vonatkozik az 531/2012/EU rendelet 6e. cikkének (3) bekezdése szerint szolgáltatott alternatív barangolási díjszabások szerződéses feltételeiben foglalt méltányos használatra vonatkozó feltételekre.”* Így a Szolgáltató az alternatív díjszabásainak akkor sem kellene megfelelnie a méltányos használatra vonatkozó feltételeket szabályozó rendelkezéseknek, amennyiben azok már hatályban lennének.

A fenti szabályozás alapján a Szolgáltató az előfizetői szerződésben jogosult az igénybevétel feltételeként a visszaélészerű használatot megakadályozó – főként az előfizetők forgalmazási szokásait alapul vevő – feltételeket megállapítani (illetve ilyen feltételekben az előfizetőkkel megállapodni), mivel az alternatív díjszabásokra nem terjednek ki a roaming rendeletnek a méltányos használatra vonatkozó feltételei.

A Szolgáltató által alkalmazott feltételeknek azonban egyben meg kell felelnie a hatályos belföldi elektronikus hírközlési szabályokban foglaltaknak – mint az előfizetői szerződésekre és szolgáltatásokra vonatkozó általános szabályoknak – is. **Vagyis a Szolgáltató által támasztott – az alternatív díjszabásokra vonatkozó – szerződéses feltételek nem lehetnek a hazai jogszabályokban foglaltakkal ellentétesek.**

Ami a fent meghivatkozott, az ÁSZF-ben szereplő – a feltételeket megszegő előfizetőkkel szemben alkalmazott – jogkövetkezményeket illeti, a Szolgáltató sem a roaming rendelet, sem a hatályos elektronikus hírközlési szabályok alapján nem jogosult az ÁSZF-ben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazni.

Egyrészt mert a roaming rendelet sem enged meg a szerződést, vagy a feltételeket megszegő előfizetőkkel szemben az ÁSZF-ben idézettek szerinti jogkövetkezményeket sem az átmeneti időszakban, sem azt követően, másrészt pedig a vonatkozó belföldi elektronikus hírközlési szabályok sem teszik ezt lehetővé. Az Eht. szerződés megszűnésére vonatkozó szabályozása ugyanis nem biztosít lehetőséget olyan típusú jogkövetkezmény

alkalmazására, hogy a Szolgáltató a szerződésszegésre tekintettel szankcióként az adott opcióból való kizárást, egyoldalú díjcsomag módosítást stb. alkalmazzon.

Az Eht. az előfizető szerződésszegése esetén két jogintézmény alkalmazását teszi lehetővé a Szolgáltató számára: a szolgáltatás korlátozásának alkalmazását (melyet az Eht. 137. §-a szabályoz és nem ad lehetőséget ilyen jellegű szankció alkalmazására), illetve az előfizetői szerződés felmondását.

Az Eht. 134. (2) bekezdése értelmében azonban a Szolgáltatónak az előfizetői szerződésszegés esetén kizárólag az egész előfizetői szerződés felmondására van lehetősége 60 napos felmondási határidővel, tekintettel arra, hogy ÁSZF-ben meghatározott feltételek megszegése, valamint a Szolgáltató által külön nevesített szerződés szegő magatartások nem tartoznak az Eht. 134. § (1) illetve (6) bekezdésben taxatívul felsorolt – a felmondási időt lerövidítő – esetek közé. Ezen opciót továbbá a Szolgáltató a lakossági előfizetők számára kínálta, így az opciót igénybe vevő lakossági előfizetők tekintetében az Eszr. 4. § (2) bekezdése sem alkalmazható, mely üzleti előfizetők esetén eltérést enged a felmondásra vonatkozó szabályoktól.

A fentiekre tekintettel az ÁSZF hivatkozott része ezáltal nem áll összhangban az Eht. alapján alkalmazható szankció rendszerrel, így különösen az Eht. 134. § (2) bekezdésében foglalt felmondás szabályaival.

A Hatóság az Eht. 54/A. § (4) bekezdése alapján, figyelemmel a Ket. 94. § (1) bekezdés a) pontjára a rendelkező részben megjelölt határidő tűzésével, jelen végzésben felhívta a Szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére.

II.

A Hatóság felhívja a Szolgáltató figyelmét, hogy amennyiben jelen végzésben foglaltaknak határidőben nem tesz eleget – tekintettel arra, hogy hatósági eljárás keretében jogosult kikényszeríteni – a tárgyi ügy vonatkozásában hatósági jogalkalmazási eljárást indít. Amennyiben tehát a végzésben foglaltaknak a megadott határidő alatt nem vagy nem megfelelően tesz eleget a Hatóság hivatalból indított eljárásában szankciót alkalmazhat, bírságot szabhat ki, melynek maximális mértéke az Eht. 49. § (4) bekezdés a) pontja alapján a jogsértő hírközlési tevékenységgel kapcsolatos értékesítéséből származó előző üzleti évi nettó árbevételének 0,25%-áig terjed.

A fentiekben túlmenően, az Eht. 49. § (5) bekezdése alapján, ismételt jogsértés esetén a Hatóság a jogsértő szervezet vezető tisztségviselőjét 50 000 forinttól 3 000 000 forintig terjedő bírsággal sújthatja. Ismételt jogsértésnek minősül, ha a jogsértő a jogerős hatósági határozatban megállapított jogsértő magatartást ugyanazon jogalapon és elektronikus hírközlésre vonatkozó szabály tekintetében, ugyanazon tárgykörben valósítja meg [Eht. 49. § (10) bekezdés].

A hatósági jogalkalmazási eljárásban a Hatóság jogosult az Eht. 49. § (7) bekezdés a-d) pontjai alapján a jogsértőt a határozatban foglalt közleménynek vagy a határozatnak a jogsértő internetes honlapjának nyitóoldalon vagy sajtótermékben történő közzétételére kötelezni, a határozatban meghatározott módon és ideig. Továbbá a jogsértő költségén a jogszabálysértést megállapító határozatát vagy a határozatban foglalt közleményt országos napilapban is nyilvánosságra hozhatja, különösen, ha ez súlyos érdeksérelem megelőzését,

illetve csökkentését szolgálja. A kötelezettségek súlyos és ismétlődő megsértése esetén 10-90 napig terjedő időtartamra felfüggesztheti az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtására vonatkozó jogosultságot, illetve a rádiófrekvenciák és azonosítók használatára vonatkozó engedélyeket, illetve kiemelten súlyos és ismételt jogsértés esetén megtilthatja az elektronikus hírközlési tevékenység végzését, visszavonhatja a rádiófrekvenciák és azonosítók használatára vonatkozó engedélyeket;

A fellebbezésről szóló tájékoztatás az Eht. 54/A. § (5) bekezdésén, valamint a Ket. 98. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. április 20.

Aranyosné dr. Börcs Janka,
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság
Hivatalának főigazgatója nevében és megbízásából

dr. Orosz Brigitta
osztályvezető